

JESÚS ACULL A TOTS

Benvolguts diocesans:

Durant el curs pastoral que ara comencem, la nostra Diòcesi de Menorca s'ha proposat créixer com Església que acull tots. Em sembla oportú fixar-nos en les paraules i conducta de Jesús, per entendre perquè nosaltres hem d'acollir a tots.

Resulta sorprenent i encoratjadora la praxi de Jesús -testificada fermament en els quatre evangelis- d'acollir a tots en la seva companyia. Quan els deixebles del Baptista visiten Jesús i li pregunten, en nom del seu mestre, si és o no el Messies esperat, Jesús respon dient: "Aneu i anunci a Joan el que sentiu i veieu: els cecs hi veuen, els coixos caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten i els pobres són evangelitzats" (Lc 7, 18-23). Jesús fa referència a diversos textos d'Isaïes (35, 5-6; 26,19; 29,18; 61,1) en els quals el profeta feia veure que el Regne no s'inaugurava per l'esclat del poder, sinó pels beneficis de la salvació a través de la misericòrdia i l'amor.

Aquesta praxi de Jesús resulta sorprenent si la comparem amb el que era habitual en aquell temps entre la comunitat esenia, que vivia a Qumran. Aquesta comunitat buscava la puresa ritual fins a l'extrem d'excloure a tots els que tinguessin algun defecte físic. Una de les seves regles deia: coixos, cecs, muts i malalts queden exclosos de la comunitat (cf. I QSB, 2, 8). Jesús, per contra, admet a tots. Davant del rigorisme del seu temps, Jesús subratlla que tots són convidats al banquet: "fes entrar els pobres, invàlids, coixos i als cecs" (Lc 14, 21). En el diàleg amb els deixebles del Baptista Jesús afegeix: "I feliç aquell que no quedarà decebut de mi". Jesús sap molt bé que la seva conducta resulta estranya i escandalosa als ulls dels seus contemporanis. Per a ell ningú està exclòs del Regne de Déu.

Un passatge similar i també molt il·luminador és la lectura d'Isaïes 61 que Jesús realitza a la sinagoga del seu poble (Lc 4, 16.21). Jesús llegeix les paraules del profeta, que parlaven que havia estat enviat a "portar la bona nova als pobres, a proclamar als captius la llibertat, i als cecs, la vista; a posar en llibertat els oprimits, a proclamar l'any de gràcia del Senyor". I, davant la sorpresa dels seus paisans, Jesús comenta que tot això està complint-se en la seva persona. Ell és el Messies, ungit per l'Esperit, que té com a missió obrir les portes de la salvació a tots els homes. Quan la gent de Natzaret comprèn les seves paraules, intenten estimbar-lo. De nou ens trobem amb l'escàndol, com a conseqüència de la seva obertura a tots.

Com veiem, Jesús obre les portes de la seva comunitat, de la seva Església, a tots i, particularment, als pobres, als que pateixen, als petits, els senzills i els pecadors. A tots ells anuncia un Déu de misericòrdia, que convida a tots els homes a entrar en comunió amb Ell. És un Déu a qui li importa la vida de cada un, que s'implica en la història de cadascuna de les seves criatures i que no exclou ningú.

† **Francesc Conesa Ferrer**
Bisbe de Menorca